Ч. 54. Середа 22 (9) марта 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Заострене російско-хіньского спору.

На суботнішнім засіданю угорского сойму зажадав пос. Польоній, аби президент палати на найблизшім засіданю дав з причини ювилею з'єдиненя Італії вислів тим чувствам, які угорский нарід має для держави, котра уділила пристановища Людвикови Кошутови, а з монархією стоїть тепер в союзі.

Відтак п. Гольо заінтерпелював президента кабінету в справі побільшеня фльоти. Ціла Угорщина, говорив, стоїть під вражінєм знаменитої бесіди Ґрея в англійскій палаті послів о зменшеню войскових тягарів, в котрій вказано, що коли загальне порозумінє держав неможливе, то бодай між поодинокими державами повинні настати договори в дусі обмеженя уоружень; отже інтерпелянт питає президента, чи схоче при помочи п. Міністра справ заграничних поробити приготовленя до такого договору з Італією, аби обі держави не підвисшували своїх буджетів на фльоту.

Президент міністрів ґр. Кін-Гедерварі відповів, що й єго дуже утішили слова Ґрея в англійскім парляменті, бо доказують мирного настрою держав, а також зміни тих поглядів, які Ґрей висловив в часі анексиї Босни. Однако сама справа є досить трудна до розвязаня. Іменно є гадка, що Австрия побільшує свою фльоту із-за суперництва з Італією. Тимчасом так не є. Австро-Угорщина не хоче суперничати, а хоче лиш свою занедбану фльоту о стілько відновити, аби могла боронити своїх інтересів на мори. Суперництво з Італією було би навіть неможливе, бо Австро-Угорщина ніколи не буде мати такої фльоти як Італія, бо єї не потребує, задля значно меншого побережа. Впрочім урядове і повне порозумінє Австро-Угорщини з Італією повинно би викорінити байку о суперечности інтересів австрийских з італіяньскими, супротив чого ґр. Кін не бачить потреби окремого порозуміня з Італією.

П. Голльо відповів, що єго не вдоволили поясненя президента міністрів, але палата приймила бесіду ґр. Кіна значною більшостию голосів до відомости.

На хіньску ноту відповіло російске правительство дуже різко. Росия домагає ся твердими словами не прикрашеними дипльоматичною вічливостию, аби Хіна примінила ся вкінци до постанов договору з 1881 року.

Впрочім Росия не вдоволила ся різкими словами. Аби їм додати більшої ваги, зарядженo на хіньскій граници під Джаркентом пробну мобілізацию. Занятє Кульджи, яку Росия мала вже раз в своїх руках, дасть ся легко перевести, а що Росия справді о тім думає, знають держави з єї урядового повідомленя. Коли перший раз перед кількома місяцями вийшла та погроза з російскої сторони, відповіло хіньске правительство в спосіб, якнй мусів Росию вдоволити. Але від того часу Хіна уживає ріжних викрутів, аби не зробити Росиї ніяких уступок. У відповіди на те, Росия — як сказано — зарядила мобілізацию. Особливо дві точки договору з р. 1881, важні для Росиї, толкує хіньске правительство в спосіб, на який ніяк не хотять згодити ся в Петербурзі. Іменно договір той признає Росиї право творити в Хіні тілько консулятів, кілько буде потреба. Хіньске правительство же каже, що вільно Росиї утворити консулят лише тоді, коли Хіна признасть потребу утвореня такого консуляту. Друга точка дотикає російских купців. Хіна каже, що вільно купцям закуповувати в Хіні ріжні артикули, прим. чай і вивозити єго з краю, але не вільно їм відпродувати єго частями по дорозі в границях хіньскої держави.

Таке становище хіньского правительства не сподобало ся в Петербурзі і тому Росия так грізно виступила. Впрочім для Росиї теперішна хвиля дуже догідна, бо Хіна зовсім

---

5)

ІНДИЙСКА МАРКА.

Оповіданє з британскої Індиї — К. Кроне-Швінінґа.

(Дальше).

Полковник з уподобанєм споглядав за Реджінальдом, коли той попращав ся.— Колиб натяки тої пані Мередіт мали якусь рацию, а моя дитина інтересувала ся дійстно капітаном Вайне, — то я не був би противний! З него добрий офіцир, чистий характер та й має якетаке майно відповідне до майна моєї Мод. Але хто, що тота пані Мередіт знов відкриє! При тім закурив собі полковник Рутер Гетфорд сьвіже циґаро і взяв ся знову залагоджувати службові письма, що ждали на полагодженє.

Міс Мод була при столі супротив гостя свого батька така якась несьміліва, що аж полковник не міг собі того вияснити. Але добрий гумор, в якім знаходив ся полковник, не переніс ся і на Реджінальда, котрий силував ся надармо позбути ся тої несьміливости, яка була єго опанувала в хвили, коли побачив близько себе свою милу. А всеж таки чув ся він дуже щасливим. Щораз більше росла в нім відрадна надія, що він для хорошої дівчини не байдужний і він постановив скористати з першої нагоди, щоби поговорити з нею о своїй для неї прихильности.

Коли ще оба панове сиділи самі і курили циґара, дали полковникови знати, що ординанс з важними паперами жде на него. Реджінальд хотів попращати ся, але полковник не хотів того й чути. Він взяв єго попід руку і завів до Мод і сказав до неї: Забавляй, дитинко, нашого гостя, аж я упораю ся з ордонансом.

Обоє молоді аж почервоніли ся, коли стали проти себе. Реджінальд, сівши на крісло, хотів щось заговорити до дівчини, котра таки зовсім стратила звичайну певність себе і лиш з великим трудом завелась бесіда, коли нараз поковзла Мод запукавши злегка, отворила двері від комнати Моди.

— Що там, Джені? — спитала она, вставши з крісла. Дівчина шепнула їй щось до уха, а Мод кивнула головою: Зараз прийду. — Але то не знак для вас, пане Вайне, щоби ви ішли! Тато гнівались би на мене, як би я вас пустила. Джені хоче лиш поговорити дещо зі мною в справі тоалети на завтрішну забаву у команданта. Я за кілька хвиль верну ся. Може схочете подивити ся на мою збірку? Єсть на що подивити ся. Сказавши то, побігла до свого бюрка, взяла з него велике альбум і отворила єго та поклала на столичок перед Реджінальда. — Особливо інтересні марки нашої британскої кольонії. А я маю ще й особливе щастє до тих марок — подивіть ся, яка красна марка якимсь дивним случаєм дістала ся в мої руки — і она показала на дальшій стороні марку на куснику паперу з куверти так великім як долоні. Була то червоно синя марка за 4 анни. По тім вибігла борзенько з комнати.

Чи то був ще капітан Вайне, в котрого очах ще перед хвилькою пробивало ся таке щастє — той чоловік, котрий тепер так поблід і з таким страхом споглядав на той кусень паперу, а відтак лиш зітхнув важко і зловив ся рукою за голову та присів на крісло?

Зараз за першим поглядом переконав ся він, що той кусень паперу з індийскою маркою той сам, який перед кількома днями показував єму Ральф в Канпурі. Тут коло марки була тота чорна плямка, котрої історию він вже знав а що найважнійше на середині марки була видрукована перевернена голова а такої другої марки не знайшов би нігде в сьвіті.

Так отже то, що він уважав за неможливе, було правдою а все инше лиш манею. Отже міс Гетфорд була „Модою“ Ральфа, тою, з котрою вязала єго приятеля так пристрастна любов. Реджінальд відчував то, як весь сьвіт єго мрій розлітав ся на куснї. А хоч би Мод і не любила Ральфа, чи годилось би приятелеви викрадати єго наречену? Ніколи в сьвіті!

Капітан схопив ся. Мусів виносити ся звідси, о скілько то лиш було можливе. Найрадше на смерть і погибель! Нещасливому чоловікови пригадала ся ворохобня, що вибухла на границі. Він вхопив ся тої гадки, як потапаючий стебла. Чей би єму позволили, як би він зажадав добровільно туди піти. А то хотів він в сій хвили зробити. Не міг — не сьмів Моду знов побачити.

Коли молода дівчина блїда від внутрішного зворушеня але з милим усьміхом на устах вернула знов до комнати, нараз аж задеревіла, бо комната була порожна. Мовчки розглядала

не приготовлена до війни. І яке небудь буде дальше становище Хіни супротив российских жадань, Росия лиш скористає з того. Бо або Хіна уступить перед погрозою і росийска торговля одержить всьо то чого жадає, або спротивить ся жаданям Росиї, а тоді прийде до окупациї Кульджи. Сяк чи так, крім материяльної користи усьміхає ся Росиї ще та моральна користь, що єї повага сильно захитана у Азийців по погромі на Далекім Всході значно скріпить ся.

Спори рідко коли бувають пожадані, але в тім случаю Росия в глубині душі мусить відчувати лиш вдячність для Хіни, що довела до такого заостреня взаімних відношень.

До Відня доносять, що Росия зовсім готова до походу против Хіни. Похід піде з Семіреченьскої области. Тут стоїть шеста туркестаньска бриґада стрільців і бриґада козаків, разом 6 баталіонів, 12 шкадрон і 2 батериї. Штаб має свою кватиру у Вернім, 350 кільометрів від Кульджи. Зараз над хіньскою границею, о два дні маршу стоїть в Джаркенті бриґада козаків і два баталіони стрільців та відділ машинових карабінів. Отже Росия має в Семірченьскій области згромаджених 10.000 людий. Крім того в околици Ташкенту є така сама сила. Хіна натомість зовсім не приготовлена. В Кульджи стоїть мала залога, зле уоружена і зовсім до бою непридатна.

Як до Берлина доносять, в Петербурзі ніхто не вірить в мирне полагоджене спору, тим більше що в Хіні скрізь аґітує ся против Росиї. На численних вічах всі участники взивають хіньске правительство до війни з Росиєю.

Новинки.

Львів, дня 21-го марта 1911

— **Є. В. Цісар** зволив вселаскавійше уділити з приватних фондів для сторожі пожарної в Тарнавици пільній (повіт Товмач) 100 К запомоги.

— **Львівский руский театр в Коломиї** під дирекциєю Йосифа Стадника, в сали „Каси щадничої“.

В середу дня 22 марта, сьвяточне представлене з нагоди 50 роковин Тараса Шевченка „Назар Стодоля“ народний образ зі співами і танцями в 3 діях Тараса Шевченка. Закінчить: „Завіщане“ музичний твір Нішиньского.

В четвер, дня 23 марта „Евген Онєгін“, опера в 7 відслонах Чайковского. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої.

В пятницю, дня 24 марта „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

— **Нещасливі пригоди.** З Дрогобича доносять про таку подію, яка стала ся там дня 16 с. м. Професор Питель сходячи зі сходів в ґімназиї спотикнув ся і упав, а падаючи потягнув за собою проф. Хржонстовского, котрий хотів его піддержати. Оба попадали так нещасливо, що Питель зломив руку а Хржонстовский ногу.

— **Божевільна женщина.** За селом Поршна, львівского повіта найдено дня 13 с. м. досьвіта около 3 год. на публичній дорозі ледви ще живу божевільну женщину літ около 30, бльондину, середного росту, котра мала на собі лиш сорочку і кафтан. Хто она годі було розвідати. Однак з єї баламутних кривів можна здогадувати ся, що походить з Рави рускої, або зі Львова, де мешкала при ул. Бочковского. А позаяк все нарікає на сестри, то мабуть утікла з Кульпаркова. Має обі ноги по коліна відморожені, так що окаже ся потреба ампутациї ніг.

† **Померли:** Емілиян Гленицкий, вислужений староста, рицар ордера Франц Йосифа, помер у Львові в 74 р. житя. Покійник заслужив ся богато коло введеня в житє фундациї ім. кн. Острожского в Тернополи. Похорон відбув ся вчера. Тіло покійника буде перевезене до родинної гробниці в Жовтанцях. — Волод. Лукашецкий, ц. к. радник суду в Стрию і член всіх тамошних руских товариств помер дня 19 марта в 50-ім році житя. Покійник займав ся ревно всіма нашими справами, особливо же шкільною молодіжию а через три роки був головою стрийскої „Рускої Бесіди“. — Василь Ковальский, вислужений президент сенату у Відни помер в суботу в 86-ім р. житя. Покійник був сином возьного і родив ся в Бродах. Покійник був автором першої рускої читанки для шкіл середних і грав свого часу визначну ролю політичну між галицкими Русинами. Був то що так скажемо тип австрийского Рутенця з переходової доби з росийске москвофильство.

— **Шевченкові обходи ювилейні.** Молодіж приватної ґімназиї в Рогатині уладжує в суботу дня 25 с. м. ювилейні вечерниці зі слідуючою програмою: 1) Франко-Січиньский: „Пісне моя“, міш. хор; 2) Промова; 3) Моцарт: „Sonate A-minor“, форт. сольо; 4) Я. Ґаль: „Вязанка народних пісень“, міш. хор.; 5) Шевченко: „Думи мої“, декл.; 6) „Zu Hause“, форт. сольо; 7) а) Попович-Матюк: „У лісі“; б) Лебедова-Січиньский: „На волі“, міш. хор; 8) Schytte: „Перегони на совгах“, форт. сольо; 9) Шевченко: „Лічу в неволі“, декл.; 10) „Не ходи Грицю“, форт. сольо; 11) Ф. Колесса: „Вулиця“, міш. і муж. хор; 12) Закінчене. — Початок о годині $6^{1}/_{2}$ вечером. — Добровільні жертви на „Шкільну Поміч“ для запомоги убогих учеників принимає ся з подякою. — Українські товариства в Чернелици коло Городенки уладжують в суботу дня 25. марта в салі читальні „Просьвіти“ в Чернелици в 50-літну роковини смерти незабутного кобзаря Тараса Шевченка торжественний вечір з отсею програмою: 1) Сьвяточна промова; 2) „Було колись“, хор муж., муз. Ф. Колесси; 3) Деклямация; 4) „Минають дні“, хор муж., муз. Воробкевича; 5) Відчит; 6) Деклямация; 7) „Огні горять“, хор мужеский, муз. Воробкевича; 8) Деклямация; 9) Кінцева промова і живий образ. — По концерті комерс. Вступ на вечір лиш за запрошеними безплатний, добровільні жертви на українську ґімназию в Городенці з подякою приймає ся. Вступ на комерс для селян 1 К 50 сот., для інтеліґенциї 3 К.

— **З судової салі.** В неділю закінчила ся розправа против Михайла Ґалонзки, начальника екзекуцийного відділу в Перемишли, обжалованого о спроневірене 10.000 К. Судиї присяжні видали вердикт увинняючий.—В справі великої крадежі на шкоду п. А. Ґольдгамера, о котрій ми вчера доносили, треба тут ще додати, що брат арештованого Еміля Зеліньского зложив 1100 корон походячих з тої крадежі. П. Ґольдгамер по докладнім обчисленю каси переконав ся, що єму вкрадено не 3000, як подав первістно, але 5000 корон. Крім того удало ся поліциї відобрати від многих осіб, що стояли в зносинах з арештованим, всілякі дрібнійші суми походячі з крадежі. — Підчас розправи против Петрашевского і спілки, о котрого засуді ми оногди доносили, прийшло було до великої авантури. Коли предсідатель радник Рибіцкий при переслуханю одного сьвідка, який старав ся увиновати Петрашевского, виказав єму разячі суперечности з зізнанями в слідстві. Петрашевский невдоволений з такого поведеня предсідателя, зірвав ся з лавки, почав кричати на все горло, визи-

---

ся довкола і як би в якійсь обаві зітхнула з тиха. Реджінальд Вайне десь був щез. Коли же приступила до вікна, вхопилась обома руками за серце, бо той, котрого она любила а від котрого сподівала ся почути в сій хвили зізнанє любови, сходив як раз сходами веранди на долину і щез навіть не оглянувшись.

На чолі полковника зависла була густа хмара, коли він в сій хвили показав ся в дверох.

В тім капітані Вайні хиба якийсь чорт сидить! — став він сердити ся. Єго покликує ся на становище, за яким рвуть ся всі молодші офіцири Єго великобританьского Величества а з вдячности за то хоче той шалений наставити ся знов на списку якогось зьвіра в людскім тілі!

Бліда і з дрожачим серцем стояла Мод і слухала а відтак приступила до батька.

— Тату — відозвала ся она з придушеним віддихом — куди пішов пан Вайне?

— Просто до самого ґенерала просити о відпустку, бо хоче відтак піти як доброволець на границю а відтак мабуть і до чорта! — крикнув полковник сердито.

Не міг однак вже дальше говорити, бо Мод припала до єго грудий і почала гіренько плакати.

— Отже то так діло стоїть? — сказав полковник здивований — а я гадав, що ти дала єму гарбуза. — Там до чорта, чи той капітан Вайне здурів, чи що?

4.

Коли на другий день сонце клонило ся до заходу, розвинуло ся в прекрасних городах Люкнівскої резиденциї, положеної живописно на горбі, сьвяточне житє. Високі індийскі достойники, котрих турбани і збруя були таки засіяні поблискуючими диямантами, множество офіцирів в ріжнобарвних унїформах і сам цьвіт жіночий в дорогих тоалєтах проходжували ся по городах. Служба зложена з туземців в білих як сніг одягах розносила перекуски і напитки, всюди були порозставлювані т. зв. літаючі буфети, укриті поза корчами музики всіляких полків приґравали, на просторій площи, зарослій муравою, було зроблене місце до танцю а множество хіньских лямпіонів, порозвішуваних на дротах, осьвітлювали пишний город якимсь маґічним ріжнобарвним сьвітлом.

Та й Мод явила ся тут зі своїм батьком, поважна і бліда. Лиш нерадо прийшла сюди, але зровуміла то, що єї не присутність і так нагла постанова капітана Вайна покинути Люкнов, то такі дві події, котрі можна би легко брати в звязи з собою. А єї гордість противилась тому.

Пані Мередіт, що ходила по городі попід руку зі своїм добре собі грубим чоловіком, покинула єго зараз, коли Мод побачила і прибігла до неї.

— Щож ви на то, міс Мод, що скажете до капітана Вайна? — зачала она допитувати ся і потягнула єї на бік з собою. — Чи можете пояснити собі ту дивну єго постанову, о котрій тут всі говорять? Впрочім ґенерал ще не дав єму відпустки, лиш застеріг собі рішене на пізнійше. А чи знаєте, міс Мод, що він єсть тут на забаві. Він стрітив ся перед тим зі мною і виглядав так, як би з гробу встав.

Мод задрожала.

— Дитинко — говорила пані Мередіт дальше і взяла молоду дівчину за руку. — Ви й самі не ліпше виглядаете. Ви преці знаєте, Мод, що я вас люблю — будьте отже щирі зі мною. Чи вчера може щось стало ся межи вами а капітаном?

— Ах! — відповіла на то Мод, не будучи вже в силі запанувати над собою — що я для него!

— Отже так діло стоїть! — відозвала ся майорова і повела панну Мод на тихійшу стежку. — То ви любите єго! А він мав би — ні я не помиляю ся! Послухайте Мод, тут прийшло до якогось злощасного непорозуміня між вами а я жінка якраз до того, щоби то вияснити.

— Пані Мередіт — стала панна Гетфорд тому противити ся і вирвала ся з руки своєї товаришки, — я не хочу щоби ви —

Але майорова не дала ся відстрашити. — Успокійтесь, дитинко — сказала она. Ані словечком не скомпромітую вас. Розповіжте лиш мені, як капітан Вайне вчера у вас поводив ся. Бо, щоби єму при вас прийшло на гадку іти бити ся з тими якимись дикунами і там головою наложити, то річ не можлива без глубшої причини.

(Дальше буде).

ваючи обидливими словами предсїдателя і трибунал. Предсїдатель зарядив примусове усунене обжалованого з розправи. На приказ предсїдателя увійшло шість дозорців, які забрались до усуненя авантурника з салї розправ. Петрашевский кинув ся на дозорців, почав їх копати ногами і кусати, а співобжалована его наречена Анєльска в обороні свого судженого, зірвавши ся з лавки, почала сїпати дозорців. Остаточно удало ся обжалованого вивести. На телефонічне завізване приїхала до суду полїция з комісарем. Дальша часть розправи відбула ся в присутности полїциї, котра сидїла побіч обжалованих.

— **З царства злодіїв і розбишаків.** Вельми характеристична для российского чиновництва наспіла вість з Петербурга. Доносять іменно, що сенатор Дедулін, котрий переводив ревізию інжинїрского ресорту, кріпостної управи і інтендантури в полуднево західних сторонах держави, ствердив в своїм звіті, що его ревізия викрила безконечний ряд тяжких над'ужить. Чиновники (урядники) наповнені лиш тим одним ідеалом обкрадати державу так основно, як лиш дасть ся. Головну причину тих безсоромних спроневірень державних гроший добачує Дедулін в занадто великім формалїзмі, під котрого охороною урядники допускають ся безкарно найзухвалїйших обманьств. Поодинокі точки того звіту непозбавлені й коміки. Так згадує ся там про двох ґенералів, „ґенерала Карльсбад“ і „ґенерала Марієнбад“, котрим доставники надали такі прізвища длятого, що так стягали їх кишені як води тих купелевих місць людий, що там лїчать ся. „Ґенерал Марієнбад“ то Акімов, свояк президента ради державної, котрий в той спосіб „нажив“ богато міліонів. Загалом сконстатував Дедулін, що спроневірено яких двайцять міліонів рублів. — Отже коли красти, то хиба вже так як российскі чиновники, а тоді що буде ся мати титул „его превосходительство“.

Телеґрами.

Краків 21 марта. На роботи до Прус переїхало вчера і нині рано до 9 год. 7430 осіб.

Відень 21 марта. Нововибрані посли Лянґенган і Павлік зложили приречене. Міністер просьвіти Штірґкг відповідав на інтерпеляциї між иншими на інтерпеляцию пос. Будзиновского в справі переміни школи народної в Котузові на школу 4-клясову. Обговоривши дотичні відносини зазначив, що нема причини до виданя заряджень в дусї жадань інтерпелянта. — Приступлено до дальшої розправи над контингентом рекрута.

Петербург 21 марта. Вісти заграничних ґазет о димісиї президента міністрів Столипіна основують ся лиш на чутках, які ходять в Петербурзї. Урядової вісти доси нема.

Петербург 21 марта. В мешканю секретаря одного з віддїлів союза российского народа, Михайлова, переведено ревізию і знайдено револьвер і инше стрільне оружиє. Михайлова арештовано.

Кольонїя 21 марта. До „Köln. Ztg.“ доносять з Петербурга, що указ о димісиї президента міністрів Столипіна есть вже підписаний. Президентом міністрів буде іменований дотеперішний міністер скарбу Коковцев. Теку справ внутрішних обійме або Штірмер або підсекретар в міністерстві справ внутрішних Макаров. Управителем міністерства справ заграничних стане Нератов. Склад нового кабінету доказує сильний зворот на право.

Лісбона 21 марта. Панує тут повний спокій. В місцевости Ляметотрец арештовано кількох людий в хвили, коли старали ся намовити 9 полк піхоти до бунту.

Надіслане.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменици „Днїстра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвітя всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолоченя і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Оголошенє конкурсу.

В цїли обсадженя посади контрольора при Видїлї повітовім в Бібрцї розписує ся конкурс в терміном вношеня подань до 1 мая б. р.

Платня річна 2200 К, додаток дроживняний 200 К і право до побору чотирох пятьлїтий по 200 К.

УСЛІВЯ:

1) укінчені школи середні,
2) сьвідоцтво зложеного іспиту в рахунковости державної.
3) щонайменше трилїтна практика в дїлї рахунковім Видїлу повітового або Видїлу краєвого.
4) знане язиків краєвих в слові і письмі.
5) непереступлений 40 рік житя.
6) сьвідоцтво лїкаря повітового, стверджаюче добрий стан здоровля.
7) Урегульовані стосунки материяльні.

Кожде з повисшого услівя, уважає ся за головне.

Посада наданою буде провізорично, по роцї наступити може стабілїзация а тим самим запевнене емеритури.

З Видїлу Ради повітової.

Бібрка дня 6 марта 1911.

Секретар: **Поллько.** Превес: **Мицєльский.**

Руско-польска Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—**Цїна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педагоґіка — 6) Руский язик-Лїтература — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Істория — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова геометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Калїґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Colosseum Германів

Від 16 до 31 марта 1911.

Сензацийні новости!

Nelsons et Newsboys, оріґінальні новойорскі уличні співаки.—**Le unestatique**, танцї тіний.— **Paoll** з своїми акробатичними псами і малпами.— **Soewes Lewandowski** найзнаменитші акробатичні таночниці. — **Darlos Jana** славний парискиЙ дует. — „Она мстить ся“, комедия в француского. — **Ohio**, ексцентричний ілюзионіст. — **The Nelsons** мітольоґічні привиди.— **Little Lon and Toni** фантастичні парискі таночники. — **Gusti Perla** субретка і т. д.

ВІТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білєти можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненими числами мінутовими.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Чернівець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·3?, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·35, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).